

РЕШЕНИЕ

№ 8597

гр. София, 12.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **690** по описа за **2025** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. Т. М., чрез адв. Ц. М., срещу Решение № 4572/ 17.10.2024г. по анд №2932/2024г. на СРС, 18 състав, потвърждаващо Електронен фиш серия К № 7807087 на СДВР, с който на П. Т. М. за извършено нарушение на чл.21,ал.2, вр. ал.1 от ЗДВП е наложена глоба в размер на 200 лева на основание чл. 182 ал.4 вр ал.1, т. 3 от ЗДВП

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност на съдебното решение.Твърди се, че не са спазени изискванията на Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Неправилно било и че скоростта извън населено място е ограничена на посоченото в ЕФ място с пътен знак В- 26. Иска се отмяна на решението и отмяна на Електронния фиш и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание, касаторът- П. Т. М. редовно и своевременно призован, не се явява. От процесуалния представител на същия, а именно адв. Ц. М. е постъпила молба с която се изразява становище по същество, преповтарящо доводите по касационната жалба. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по касация-СДВР редовно и своевременно призован, не изпраща

представител. От процесуалния представител на същия юрк.П. са постъпили писмени бележки, в които намира решението на СРС за правилно, а жалбата неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност по отношение на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор М. намира касационната жалба за неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

СРС е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. В решението не са обсъдени доводи по жалбата, не е посочено кое твърдение съдът приема за доказано и кое не, няма обсъждане на доказателствата, които подкрепят извода на СРС, няма изложена конкретна фактическа обстановка, а решението съдържа общи съждения, без да са изложени конкретни мотиви и обсъждане на доказателствата, доводите и възраженията на страните.

В решението си СРС е приел, че се установявала описаната в ЕФ фактическа обстановка, към която препращал, а забрана за такова препращане като използвана техника за излагане на установена от съда фактическа обстановка не се откривала никъде в релевантната правна уредба.

Касационната инстанция намира за несъмнено, че функциите на съдебен акт не могат да бъдат успешно осъществени с препращане към съдържанието на електронния фиш, без решаващият състав на районния съд да е разгледал доводите на страните, да им е дал конкретен отговор и без да е осъществил собствена самостоятелна проверка на доказателствените материали, и на това кои факти приема за установени и на направените въз основа на тях правни изводи. При задължението за мотивиране на съдебния акт се гарантира, от една страна, възможността на страните в процеса да узнаят и проследят начина на формиране на съдебната теза, по силата на която аргументите им не са били уважени, а от друга е и израз на задължението на районния съд да провери изцяло законосъобразността на оспорения пред него електронен фиш. В обжалваното решение не се съдържат конкретни мотиви относно това какво противоправно деяние е приел районният съд, че е извършил касаторът и обстоятелствата, при които е извършено. Неясно е по какви съображения кои доказателства са кредитирани. Действително съдът може да възприеме фактическите обстоятелства и твърденията на едната страна, но следва да изложи съображенията си за това и своите мотиви относно основателност или неоснователност на възраженията на другата страна – в случая на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице. Липсват мотиви дали установената фактическа обстановка обуславя извод за извършено административно нарушение, как следва да се квалифицира то, кое лице го е извършило и кое лице следва да понесе административнонаказателна отговорност. В това отношение посоченото в решението на СРС, че материалният закон е „приложен напълно правилно“ съвсем не означава,

че с това са изложени конкретни правни съображения и изводи относно съставомерността на нарушението, относно авторството на деянието и следващото се административно наказание. Включително не е даден отговор и на въпроса дали е налице повторност, а и в отклонение на задълженията си по чл. 13 ал.1, чл.14 ал.1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН районният съд не е събрал доказателства за влизане в сила на предходния електронен фиш. При потвърждаване на електронния фиш, както е сторено в случая, районният съд е следвало да посочи и основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата. СРС не обсъдил възраженията по жалбата за годността на техническото средство и не е дал отговор на въпроса дали са спазени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, чл. 4 , ал.1, ал.3 от същата. Районният съд не е изложил мотиви в резултат на самостоятелна преценка на всички доказателства по делото и на доводите на страните за конкретното нарушение и неговата съставомерност. Като краен резултат, решението на районния съд не убеждава, че е осъществена пълноценна съдебна проверка. Отсъствието на отговор на доводите на жалбоподателя също е липса на мотиви /формалното присъствие е равносилно на такова/, което съставлява нарушение на процесуалните правила от категорията на абсолютните. Това рефлектира и върху правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, защото пречатства възможността той да разбере със сигурност съдебната воля, за да може да я оспори по касационен ред.

С оглед на това ,Решението на СРС следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което съдът следва да изложи и анализира фактическа обстановка, въз основа на какво приема за установен даден факт, конкретни и ясни мотиви относно това има ли извършено нарушение на посочените разпоредби, и да се отговори на всеки един довод и възражение на страните.

В този смисъл, касационната жалба е основателна. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 4572/ 17.10.2024г. по анд №2932/2024г. на СРС,18 състав,

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

РЕШЕНИЕТО НЕ ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

